

[Arne Bjerregaard]

det er kommet ind igen. Historien fortæller mig helt klart, at det var noget, man prøvede på et helt år; man prøvede på det i 1966, men det lykkedes jo ikke, og derfor må jeg bare notere: det kan ikke lykkes.

Hvad angår ministrenes rejser, må jeg bare sige: det kan ikke være min sag. I øvrigt mener jeg, at ministrenes rejser ofte har ganske frugtbare virkninger også på økonomien.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er fuldkommen rigtigt, at man kan lære af historien, og både vi og socialdemokratiet har da lært af historien, for vi gentager ikke de samme fejltagelser, så det skal nok gå. Tag det bare roligt!

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det kan da godt være, at det er gavnligt at tage til Rusland og studere gødning, men et af statsministerens mål, da han tiltrådte for 2 år siden, var, at ministrene ikke skulle rejse så meget som den forrige regerings ministre, og derfor synes jeg, det er underligt at komme med sådan nogle udtalelser.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Må jeg sige til fru Ingerlise Koefoed: ja, jeg tager det da også ganske roligt. Historien på dette område viser mig klart, at jeg kan tage det roligt. Det er derfor, jeg siger til socialdemokratiet: lær da lidt af historien og lad være med det spilfægteri, som intet fører til! Det har historien jo lært jer.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Som i så meget af kristeligt folkepartis politik forekommer hr. Arne Bjerregaards historieopfattelse mig noget statisk. Hvis man skulle lære af historien på den måde, hr. Arne Bjerregaard gør, var flyvemaskinen ikke blevet opfundet, for så var man blevet ved med at bruge luftballoner.

Pia Kjærsgaard (FP):

Ved regeringens tiltrædelse for 2 år siden proklamerede statsministeren, at det skulle

blive lettere at være dansker. Siden er det gået slag i slag i den forkerte retning. Finanslovsforslaget for 1985, som indleder det nye år, bekræfter, hvor galt det er fat med landets økonomi, og at det bestemt ikke bliver lettere at være dansker i 1985.

Finansloven indeholder regeringens bud på, hvilke udgifter og indtægter man regner sig frem til vil være aktuelle i 1985. Ved gennemgang af dette budget har fremskridtspartiet konstateret, at regeringen har begået aftalebrud over for fremskridtspartiet. Jeg tænker naturligvis på den aftale, fremskridtspartiet indgik med regeringen i 1983 om skattelettelser til børnefamilier, og som ikke er anført på finansloven for 1985. Der mangler bare 470 mill. kr., dette til trods for hr. Gammelgaards gentagne forsikringer om, at den skattefri bundgrænse var hævet for disse tusinder af familier, hvilket jo har vist sig ikke at være sandt, eftersom regeringen nu igen i år har tænkt sig at sende en charmecheck ud, en check, det vil koste skatteyderne 3,6 mill. kr. at få udstedt ud over de 470 mill. kr., selve checken koster.

Mærkeligt nok var hr. Gammelgaard i uoverensstemmelse med sin partifælle skatteminister Foighel, der ville vente med afgørelsen, til en skattereform skulle diskuteres. Og nu venter vi på et ændringsforslag fra regeringen til finanslovsforslaget. Det er helt u hørt, at den konservative politiske ordfører ikke ved, hvad han taler om, eller også omgås han bare sandheden meget lemfældigt. Faktum er, at der fortsat ikke er afsat beløb til børnefamilierne.

Det skal altså være lettere at være dansker, men jeg tvivler på, at danskeren opfatter det stigende skattetryk, de stigende afgifter, de begrænsede fradragsmuligheder osv. som lettelser.

Pensionsaftalerne blev beskåret ved en realrenteafgift, firmabiler fik pålagt ekstra skat, husejerne er pålagt nye skatter, og som rosinen i pølseenden er skatteministeren i fuld sving med det, han kalder en skattereform. Den såkaldt borgerlig-radikale regering har altså haft ordet i sin magt, men har manglet evnerne til at opfylde sine løfter.

Finanslovens indtægter har man heller ikke denne gang kunnet få til at hænge sammen, idet man mangler 42 mia kr. på kontoen - 42 mia kr. i underskud. Udgiftssiden skulle balancere med 185 mia kr., som den